

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] HEBREEËN 1 - 3
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Hebreeën 1 - 3). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN JOHANNES] (13) JOHANNES 13:34-35
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(13) Johannes 13:34-35. Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk, dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [KERK OPBOUWENDE BEDIENING] ADVISEREN EN BESLUITEN NEMEN
----------	--

Inleiding. Dit onderricht gaat over de principes en praktijk van adviseren en beslissingen nemen. Mensen stellen vragen aan je omdat zij bepaalde beslissingen moeten nemen. We zullen leren hoe je advies kunt geven en mensen kunt helpen om hun eigen beslissing, keuze of plan te maken. We leren ook hoe de oudsten (christen leiders) in een christen gemeente of christelijke organisatie besluiten horen te nemen en keuzes en plannen horen te maken op de raad van oudsten (de kerkraad) of de raad van bestuur. Zie ook

- “Feiten verzamelen voor adviseren” in Handleiding 7, supplement 10
- “Goede plannen maken” in Handleiding 7, supplement 11.

A. LEER ADVIES TE VRAGEN VOOR JE EIGEN BESLUITEN, KEUZES EN PLANNEN

Inleiding. Voordat een christen een ander adviseert, zou hij eerst moeten leren adviezen voor zijn eigen besluiten, keuzes en plannen aan een ander (deskundige) te vragen. Het boek Spreuken bevat een groot aantal waarheden met betrekking tot wijsheid. De volgende zijn drie wijsheden met betrekking tot de grote invloed die het vragen van goed advies en het ontvangen van goed advies kunnen hebben.

1. Een christen vraagt advies om goede besluiten, keuzes en plannen te maken.

Lees Spreuken 15:22.

Ontdek en bespreek. Waarom zou een christen leren om advies te vragen?

Aantekeningen. Een christen hoort te leren om advies te vragen zodat hij in staat zal zijn om een goed beslissing, keuze of plan te maken. Spreuken 15:22 zegt, “Plannen falen als er geen overleg is. Maar door de veelheid van raadgevers komt het nodige tot stand.” Alle mensen nemen besluiten, doen keuzes en maken plannen. Maar niet alle mensen doen dat goed, omdat zij geen advies van andere (ervaren, deskundige of wijze) mensen vragen. Zij denken dat zij alles weten en dat zij geen ander in het leven nodig hebben. Maar God waarschuwt dat de plannen van dergelijke mensen zeker falen! Daarom kunnen de vragen en adviezen van andere mensen je helpen om over verschillende aspecten van je besluit, keuze of plan na te denken.

Elk besluit, keuze of plan dat uitgevoerd wordt, *heeft gevolgen!* De gevolgen kunnen goed of slecht zijn of iets wat je helemaal niet verwacht hebt. Raadgevers helpen je om na te denken over de gevolgen van je eventuele besluit, keuze of plan. En zullen je helpen om een meer realistische besluit, een meer weloverwogen keuze of beter plan te maken.

(1) In geestelijke en morele zaken moeten je raadgevers altijd christenen zijn.

Als christen ben je deel van het Lichaam van Christus en heb je de andere leden van het Lichaam nodig om op je best te functioneren (1 Korintiërs 12:21). Je hebt hun vragen en adviezen nodig om je besluit, keuze of plan onder de loep te nemen en de gevolgen goed te doordenken.

In alle geestelijke en morele zaken moeten je raadgevers wedergeboren christenen, geestelijk volwassen en godvrezend zijn, omdat:

- niet-christenen (ongelovigen) niet “de gedachten van Christus” hebben (1 Korintiërs 2:12-16)
- onvolwassen christenen niet “kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad” (Hebreeënen 5:14)
- en “God niet luistert naar hen die kwaad doen” (1 Petrus 3:12).

(2) In andere zaken mogen je raadgevers ook niet-christen deskundigen zijn.

As een christen ben je ook deel van een niet-christen maatschappij en heb je andere mensen in de maatschappij nodig om op je best te kunnen functioneren. In alle zaken die niet geestelijk of moreel zijn mogen je raadgevers ook (ervaren, deskundige of wijze) niet-christenen zijn, omdat je hun expertise nodig hebt (bijvoorbeeld, een nieuw auto kopen).

Je hoort advies van vele raadgevers te vragen, omdat je feiten nodig heb om een goed besluit, keuze of plan te maken. Je moet ook heel goed samen met hen nadenken over de gevolgen van je eventuele besluit, keuze of plan. Hoe beter je raadgevers jou en jou situatie kennen, des te beter zullen hun adviezen zijn (Spreuken 27:23).

2. Een christen vraagt advies om zijn relatie tot God, tot mensen en tot omstandigheden te verbeteren.

Ontdek en bespreek. Op grond van de volgende Bijbelgedeelten, waarom zou een christen advies vragen?

(1) Je vraagt advies om je relatie tot God te verbeteren.

Lees Jesaja 30:1-2 zegt, “Wee de opstandige kinderen, spreekt de HEERE, om een plan te maken, maar niet van Mij uit; om een verdrag te sluiten, maar niet vanuit Mijn Geest”. God waarschuwt je om je besluiten, keuzes en plannen niet onafhankelijk van Hem te maken! God wil dat Zijn volk Hem om advies vraagt, alleen door Zijn Geest verdragen sluit en plannen maakt. Door adviezen van God te vragen en ook aan te nemen zul je Gods wil en Gods doelen kennen. Dit leidt tot een beter relatie met God.

(2) Je vraagt advies om je relatie tot andere mensen te verbeteren.

Lees Spreuken 19:20-21; Spreuken 14:22. Spreuken 19:20-21 zegt, “Luister naar raad en neem vermaning aan, opdat u uiteindelijk wijs wordt. In het hart van de mens zijn veel plannen, maar de raad van de HEERE die houdt stand.” Een mens dat geen advies vraagt of vermaning in de wind slaat, is in Gods ogen een dwaas. Elke christen hoort adviezen te vragen en vermaningen (instructies) aan te nemen. Spreuken 14:22 zegt, “Liefde en trouw zijn voor degenen die het goede bewerken (NIV: goede plannen maken).” Goede plannen maken je wijs, trouw en liefdevol in je relatie tot andere mensen, vooral hen die in jou plannen voorkomen.

(3) Je vraagt advies om je relatie tot omstandigheden te verbeteren.

Lees Spreuken 28:14 zegt, “Welzalig is een mens die voortdurend ontzag heeft voor de HEERE, maar wie zijn hart verhardt, valt in het kwaad.” Adviezen vragen vergt nederigheid. Een mens die zijn hart verhardt tegen het vragen van adviezen, valt in het kwaad. God keert zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade” (1 Petrus 5:5). “Trots komt voor de ondergang, en hoogmoed komt voor de val” (Spreuken 16:18). Houd dus je hart ontvankelijk voor advies, wees bereid om van anderen te leren en vrees de HEERE. Wanneer je naar de adviezen van andere christenen luistert, zullen je beslissingen, keuzes en plannen in overeenstemming komen met de wil van God en de doelen van God zoals zij in de Bijbel geopenbaard worden. Als je adviezen vraagt en goede adviezen aanneemt, zul je weg van het kwaad blijven en beter met moeilijke situaties om kunnen gaan.

3. Een christen blijft verantwoordelijk en verantwoording verschuldigd aan God voor zijn besluiten, keuzes en plannen.

Lees 2 Korintiërs 5:10.

Ontdek en bespreek. Waarom moet een christen leren om verantwoording te nemen voor zijn eigen beslissingen, keuzes en plannen?

Aantekeningen. Het is niet goed als jij je beslissingen, keuzes en plannen helemaal laat afhangen van de adviezen van andere mensen. Dan zul je *hen ook beschuldigen* wanneer deze beslissingen, keuzes en plannen mislukken! Je blijft altijd verantwoordelijk voor je eigen beslissingen, keuzes en plannen en de gevolgen die zij hebben! God zal je verantwoordelijk houden en verantwoording van je vragen voor de beslissingen, keuzes en plannen die je maakt.

B. LEER OM FEITEN TE VERZAMELEN VOOR JE ADVIES GEEFT

Voordat jij een ander christen advies kan geven, moet jij *leren om te observeren, te luisteren en vragen te stellen*. Alleen nadat jij genoeg feiten verzameld hebt, ben je in staat om het beste advies te geven en de ander te helpen bij het nemen van een goed besluit. Zie: “Feiten verzamelen voor adviseren”, Handleiding 7, supplement 10.

C. LEER OM JE EIGEN BESLUITEN, KEUZES EN PLANNEN TE MAKEN

Introduceer. Beslissingen houden ook keuzes en plannen maken in. Sommige beslissingen of besluiten moeten op basis van de duidelijke onderwijzingen en geboden van God in de Bijbel genomen worden. Bijvoorbeeld, het besluit om niet te stelen of niet te liegen moet gebaseerd zijn op de Tien Geboden. Maar andere besluiten moeten gebaseerd worden op Gods wijsheid in de Bijbel en die vergen meer inspanning om ze te nemen. Bijvoorbeeld, het besluit om in het huwelijk

te treden, of een bepaalde baan te accepteren worden niet in de Bijbel geopenbaard. Dan zijn er nog besluiten die gebaseerd zijn op de omstandigheden die God op een soevereine wijze voor elk mens bepaalt. Dergelijke besluiten vergen veel van onze houding enerzijds en van onze reactie anderzijds, eerder dan de vrijheid om een besluit of keuze te maken.

1. Gods openbaring in de Bijbel werd gegeven om beslissingen in overeenstemming met Zijn wil en doelen te nemen.

Introduceer. Alles wat God als essentieel beschouwt voor christenen *om te weten, te geloven, te doen of te zijn*, zijn al in de Bijbel geopenbaard! Dus ten einde een beslissing, keuze of plan te maken die op Gods wil is gebaseerd en God behaagt, moet een christen leren om de Bijbel te gebruiken als basis voor zijn beslissingen, keuzes en plannen. Gods openbaring bestaat uit *specifieke onderwijzingen (instructies) en algemene onderwijzingen (instructies)*. Deze onderwijzingen vormen het raamwerk waarbinnen een christen zijn beslissingen, keuzes en plannen moet maken.

(1) De specifieke onderwijzingen (Gods morele wil).

Onderricht. Gods specifieke onderwijzingen bestaan uit de specifieke geboden, verboden en onderwijzingen in de Bijbel en worden Gods morele wil genoemd. Zij leren een christen wat goed en slecht is, wat recht en verkeerd is in Gods ogen. God beveelt alle mensen om Zijn morele wil te gehoorzamen, ongeacht wat hun menselijke natuur, cultuur, persoonlijke voorkeuren of gevoelens zijn. Alle mensen moeten kiezen God te gehoorzamen of niet.

Soms wil een christen God wel gehoorzamen, maar is hij onzeker of een specifiek instructie gericht is aan alle mensen, aan een bepaalde groep mensen of aan een specifiek individu.

Voorbeelden van specifieke onderwijzingen die gericht zijn aan alle mensen. “U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben”. “U zult niet doodslaan”. “U zult niet echtbreken”. “U zult niet stelen”. “U zult niet liegen” (Exodus 20; zie Leviticus 18:6,20,22,23). “Bekeer u en geloof het evangelie” (Markus 1:15). “Neem de Heere Jezus Christus aan”. “Wandel in Christus”. “Word geworteld en opgebouwd in Christus” (Kolossenzen 2:6-7). “Vergeef mensen hun overtredingen” (Matteüs 6:14). “Heb uw vijanden lief, doe goed aan hen die u haten, zegen hen die u vervloeken, bid voor hen die u belasteren” (Lukas 6:27-28). Treed niet in het huwelijk met een niet-christen (ongelovige) (2 Korintiërs 6:14). Deze specifieke onderwijzingen worden “Gods morele wil” genoemd.

Voorbeelden van specifieke onderwijzingen die gericht zijn aan een specifieke groep mensen of specifieke omstandigheden. De geboden met betrekking tot de offeranden en tienden waren gericht aan Gods oudtestamentische volk, Israël (Maleachi 1:1,6-14; 3:6-12), niet aan God nieuwtestamentische volk, de Gemeente. Het bevel om al je bezittingen te verkopen en aan de armen te geven was gericht aan de rijke jongeling (Markus 10:21). Lichamelijke besnijdenis was alleen bedoeld als teken en zegel van Gods genadeverbond aan Zijn volk gedurende de oudtestamentische periode (Genesis 17:9-14; Galaten 5:3-4; 6:12-15). De doodstraf mag alleen door de overheid uitgevoerd worden aan mensen die met voorbedachten rade moord gepleegd hebben (Genesis 9:6; Exodus 21:12; Numeri 35:16,30-33; Deuteronomium 19:11-13; Richters 9:24; 2 Koningen 14:5-6; Matteüs 26:52; Romeinen 13:4).

Een christen moet dus leren om de Bijbel correct uit te leggen. Het is wijs om daarbij andere ervaren of deskundige christenen in te schakelen.

Soms is een christen onzeker hoe hij een praktische toepassing van een specifieke onderwijzing, bevel of verbod moet maken. Dan moet hij Gods Geest inschakelen door gebed en andere bekwame christenen inschakelen door advies te vragen. God zal zijn denken, hart, wil en daden leiden door Zijn Heilige Geest (Psalm 143:8-10).

(2) De algemene onderwijzingen (Gods wijsheid).

Lees Psalm 32:8-10; Jesaja 48:17; Jakobus 1:5-8.

Onderricht. Gods algemene onderwijzingen bestaan uit alle algemene geboden, verboden en onderwijzingen in de Bijbel en wordt Gods wijsheid genoemd. Zij leren mensen wat wijs of dwaas in Gods ogen is. God beveelt mensen om Zijn wijsheid te gebruiken als zij beslissingen, keuzes of plannen maken.

Soms wordt de christen geconfronteerd met een belangrijk besluit. Hij kan geen eenduidige instructie van God in de Bijbel vinden, maar wordt wel gedwongen om tussen twee mogelijke wegen te kiezen. In dergelijke gevallen heeft God beloofd om de christen te leiden in de weg die hij moet gaan. In Psalm 32:8-10 belooft God, “Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; Ik geef raad, Mijn oog is op u.” In Jesaja 48:17 belooft God, “Ik ben de HEERE, uw God, Die u leert wat nuttig is, Die u leidt op de weg die u gaan moet.” En in Jakobus 1:5-8 spoort de Bijbel de christen aan om te bidden en God om Zijn wijsheid van boven te vragen.

Voorbeelden van zaken die een beslissing vergen. Er zijn veel zaken in je leven waar God geen specifieke instructie geeft. Bijvoorbeeld, hoe ontdekken we Gods wil in vragen als: “Welk opleiding moet ik in dit leven volgen?” “Met welke wedergeboren christen (een specifiek naam) zal ik in het huwelijk treden?” “Moet ik dit wel of niet aanschaffen?” “Wat moet mijn persoonlijke levensstijl worden?”

Voorbeelden van algemene onderwijzingen (instructies). Gelukkig geef God algemene bevelen, verboden en onderwijzingen (instructies, principes) in de Bijbel, dat wil zegge, Zijn wijsheid, ten einde ons te helpen om Zijn wil te verstaan en de juiste beslissing, keuze of plan te maken. Bijvoorbeeld: “Beproof (vind uit) wat de Heere welbehaaglijk is” (Efeziërs 5:10).

“Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen, maar als wijzen, ... begrijp wat de wil van de HEERE is” (Efeziërs 5:15,17).

“Buit de geschikte tijd uit, omdat de dagen vol kwaad zijn” (Efeziërs 5:16).

“Laten wij dan najagen wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert” (Romeinen 14:19).

In veel gevallen weten we niet meteen wat God welgevallig is of niet, wat in bepaalde omstandigheden wijs is, wat een goede tijd/kans/gelegenheid is, of welke handeling de vrede en opbouw bevordert. God beveelt alle mensen om wijze beslissingen, keuzes en plannen te maken die gebaseerd zijn op deze algemene onderwijzingen (instructies) Als een christen onzeker is hoe hij een specifieke onderwijzing moet toepassen, dan moet hij gebruik maken van Gods wijsheid en ook andere wijze christenen als raadgevers inschakelen. Zie “Gods leiding zoeken” in handleiding 4, les 43 en supplement 18.

(3) De bronnen voor wijsheid.

Onderricht. De bronnen voor Gods wijsheid zijn:

- De Bijbel (Psalm 119:97-100)
- Gebed (James 1:5)
- Raadgevers (Spreuken 11:14)
- Onderzoek (Nehemia 2)

(4) Wijze vragen.

Onderricht. God vraagt christenen die Gods wil willen weten om Zijn wijsheid te gebruiken wanneer zij beslissingen, keuzes en plannen maken. Christenen moeten God met hun verstand liefhebben door na te denken (Markus 12:30). Ze moeten leren de feiten te overwegen. Bijvoorbeeld:

- **Lees** 1 Korintiërs 10:23. Het leert dat een christen alle dingen die niet in de Bijbel verboden zijn, mag doen, maar dat niet alle geoorloofde dingen het beste (nuttig of opbouwend) zijn. Daarom moet een christen vaststellen welke dingen alleen maar geoorloofd zijn en welke dingen echt beter dan alleen maar goed zijn!
- **Lees** 1 Korintiërs 7:1,9. Het leert dat niet alle dingen die goed zijn ook de beste zijn. Daarom moet een christen vaststellen welke dingen alleen maar goed zijn en welke dingen echt de beste zijn!
- **Lees** 1 Korintiërs 7:28,40. Het leert dat wat een mens gelukkig maakt, niet altijd een ander ook gelukkig maakt. Daarom moet een christen vaststellen welke dingen problemen met zich meebrengen en welke dingen echt gelukkig maken.
- **Lees** 1 Korintiërs 16:4 en 2 Korintiërs 9:5. Het leert dat niet alle dingen die wenselijk (de moeite waard) zijn om te doen ook noodzakelijk zijn. Daarom moet de christen vaststellen welke dingen alleen maar wenselijk zijn en welke dingen echt noodzakelijk zijn.
- **Lees** Matteüs 6:33. God heeft bepaalde prioriteiten voor de christen. Daarom moet een christen vaststellen welke prioriteiten voor God welbehaaglijk zijn.
- **Lees** Spreuken 16:1-4,7,9,25,33 en Ruth 2. Zij leren dat een christen altijd Gods wijsheid moet gebruiken om verantwoordelijke beslissingen, de beste keuzes en goede plannen te maken. Daarom moet een christen vaststellen welke dingen wijs (verantwoordelijk, de beste) zijn.

Gods wijsheid kan alle mogelijkheden tot één ding reduceren. Maar indien er meerdere dingen zijn die even wijs zijn, dan zijn zij allen God welgevallig en mag de christen tussen deze mogelijkheden kiezen. Gods soevereine macht zal hem leiden en niet toelaten dat hij de verkeerde weg opgaat.

2. God geeft aan christenen vrijheid en verantwoordelijkheid om bepaalde beslissingen zelf te nemen.

Onderricht.

(1) Vrijheid van keuze vereist verantwoordelijkheid en verantwoording afleggen.

God heeft de mens niet als robot geschapen, maar naar Zijn eigen beeld (Genesis 1:27). Ook heeft God niet elke handeling voor de mens geopenbaard of voorgeschreven, maar hem *het gebod* gegeven om God lief te hebben met zijn verstand, hart, wil en handelingen. Hij heeft christenen een *verstand* gegeven om dat te gebruiken om verstandige beslissingen, weloverwogen keuzes en goede plannen te maken op de terreinen waar Hij geen specifieke openbaringen gegeven heeft. En Hij heeft de christen een *hart en wil* gegeven die Hem vrijwillig en van harte kunnen gehoorzamen (Markus 12:30-31). Hij heeft aan de mens een *geweten* gegeven (Handelingen 24:16; Romeinen 2:15) dat kan onderscheiden wat goed en verkeerd in Gods ogen zijn. En Hij heeft aan de christen een *lichaam* gegeven (Romeinen 6:13,19) dat in staat is Gods wil uit te voeren.

Daarom heeft God aan de mens niet alleen *het vermogen en vrijheid* gegeven om beslissingen, keuzes en plannen te maken, maar ook de *verantwoordelijkheid* om Zijn wil te doen en de verplichting om *verantwoording af te leggen* aan Hem over hun beslissingen, keuzes en plannen. Een christen mag nooit anderen de schuld geven voor de gevolgen van hun eigen beslissingen, keuzes en plannen. Bij de God van de Bijbel bestaat er niet zoiets als verantwoordelijkheid zonder verantwoording afleggen.

Vanuit het oogpunt van God is de vrijheid van de mens altijd beperkt. Niemand heeft onbeperkt vrijheid om te doen wat hij maar wil in het leven. De specifieke en algemene onderwijzingen (instructies) van God en Zijn soevereine beheer

van alle omstandigheden vormen het beperkte kader waarbinnen een christen zijn beslissingen, keuzes en plannen moet maken. Dus een christen moet beslissingen, keuzes en plannen maken die gebaseerd zijn op Gods specifieke instructies en algemene wijsheden in de Bijbel.

(2) God heeft aan de mens een grote vrijheid van keuzes gegeven.

Een belangrijke waarheid in de Bijbel is dat God in de meeste beslissingen en keuzes die wij dagelijks moeten maken geen specifieke instructie gegeven heeft! God geeft aan de mens een enorme vrijheid om beslissingen en keuzes te maken. Oppervlakkig gezien lijkt het meer “geestelijk” als een christen Gods leiding zoekt in elk ding voordat hij handelt. Maar behalve voor de dingen die duidelijk in de Bijbel geopenbaard (bevolen, verboden, onderwezen) zijn is het Gods wil dat een christen zijn eigen verstand, wil en geweten gebruikt. Bijvoorbeeld, een herder leidt zijn schapen naar groene weiden, maar hij neemt geen beslissing welke plukje gras ieder schaap op een bepaald moment moet eten! Nog een voorbeeld: Als God je een horloge geeft om te gebruiken, eer je Hem dan door Hem te vragen hoe laat het is of door je horloge te gebruiken? God heeft aan ieder mens een verstand, wil en geweten gegeven om te gebruiken!

(3) Soms kunnen verschillende keuzes God behagen.

Soms zijn er meerdere mogelijkheden om God te behagen. Dan heb je de vrijheid tussen de verschillende mogelijkheden te kiezen. Een christen die niet in overgaven aan God leeft, zal verkeerde beslissingen en keuzes maken. Maar een christen die in overgave aan God leeft, zal geen verkeerde beslissingen en keuzes maken!

(4) Gebieden waar God aan christenen vrijheid van keuze geeft.

- **Lees** Romeinen 14:1-5. Een christen is vrij om alle soorten van voedsel te eten, maar hij moet daarmee niet een mens met zwakkere overtuigingen ten val brengen. Hij is vrij om feestdagen te vieren, maar hij mag niet deelnemen aan heidense godsdienstige feesten.
- **Lees** 1 Korintiërs 7:8-9. Een christen is vrij te kiezen om met iemand van het andere geslacht te trouwen of alleenstaand te blijven.
- **Lees** 1 Korintiërs 7:39. Een christen is vrij om te kiezen met wie hij trouwt, maar de ander moet wel een wedergeboren christen zijn.
- **Lees** 2 Korintiërs 9:6-7. Een christen is vrij om te kiezen hoeveel geld hij wil geven aan een of ander lokale gemeente of in de wereldwijde zending.
- **Lees** Filippenzen 2:13; Handelingen 16:6-10. Een christen die in Christus blijft, hoeft niet te vrezen dat hij een verkeerd besluit tegen Gods soevereine wil zal nemen. Deze Bijbelgedeelten leren dat God de wil van de christen en ook de omstandigheden van de christen zal leiden in overeenstemming met Gods soevereine wil en welbehagen. Ook in Genesis 24 wordt beschreven hoe God verschillende mensen die ver uit elkaar leven op de juiste tijd tot de juiste beslissing kan leiden.

3. God geeft aan christenen genade om beslissingen te nemen.

Introduceer. Exodus 34:6-7 zegt, “De HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt.”

- God is geduldig met de *zwakheden* van christenen.
- God is barmhartig naar christenen toe die zich bekeren van hun *zonden* en verkeerde beslissingen en keuzes.
- God leidt op een soevereine wijze de *omstandigheden* van christenen zodat zij toch Zijn goddelijke wil in hun leven vervullen.

(1) Onbedoeld foute beslissingen.

Wat moet een christen doen als hij onbedoeld toch een foute beslissing of keuze maakt? Als een christen ontdekt dat hij zonder het te bedoelen een verkeerde beslissing of keuze heeft gemaakt, en vooral als hieruit een heleboel narigheid ontstaat, dan kan hij gaan twijfelen of zelfs angstig worden. Dan moet hij op Gods soevereiniteit en zorg steunen (1 Petrus 5:7)! Als een christen in geloof gedaan heeft wat hij oprecht als Gods wil verstonde en het toch later blijkt fout te zijn, dan moet hij vertrouwen dat God in staat is zijn fout te herstellen en de gevolgen van zijn foute besluit ten goede te keren. Een christen moet beseffen dat hij nog niet volmaakt of volkomen geheiligd is en daarom fouten in zijn leven zal maken. Maar hij moet ook geloven dat God soeverein/almachtig is en alle dingen doet meewerken ten goede voor hen die God liefhebben en overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn (Romeinen 8:28). Een christen mag misschien niet altijd Gods volmaakte wil kennen, maar hij moet wel altijd in geloof handelen. “Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen” (Hebreeën 11:6).

(2) Opzettelijk foute beslissingen.

Wat mag een christen van God verwachten als hij een opzettelijk foute beslissing of keuze gemaakt heeft en daarna zich hiervan bekeert? De HEERE had Jona bevolen naar Nineve te gaan en bekering te verkondigen (Jona 1:2). De profeet Jona was *bang* om Gods wil te doen en koos doelbewust om weg te vluchten naar een plaats waar hij dacht dat God hem niet zou kunnen bereiken. Maar God schakelde een walvis in. Toen Jona zich bekeerd had, gaf God hem *een tweede kans* om naar Nineve te gaan en bekering te verkondigen (Jona 3:1-2).

Op dezelfde wijze kan God bepaalde omstandigheden gebruiken om je terug bij God te brengen. Dit bewijst dat God niet slechts één onveranderlijke plan voor een christen heeft. God heeft nog een tweede plan dat Gods beste plan is in de

nieuwe omstandigheden! Als een christen ongehoorzaam is geweest aan Gods eerste plan en hij zich bekeert, dan zal God hem vergeven (1 Johannes 1:9) en in barmhartigheid een tweede plan geven dat even goed is als het eerste plan! Voor christenen die zich steeds oprecht bekeren en tot God terugkeren, heeft God een derde en een vierde en een vijfde, enz. plan die allen goede plannen zijn, omdat God volmaakt in Zijn vergeving en liefde is (Spreuken 24:16). God heeft bepaald dat niets en niemand in staat is om God te verhinderen Zijn plan met zijn kinderen uit te voeren (Jesaja 14:24,27)! God faalt nooit!

(3) Omstandigheden die je niet in de hand hebt.

Hoe moet een christen Gods ongeopenbaarde wil beschouwen, vooral in zijn persoonlijke omstandigheden? God alleen weet wat Gods verborgen wil is (Deuteronomium 29:29)! God is God en Zijn gedachten en wegen zijn veel hoger dan die van mensen (Jesaja 55:8-11)! Gods geopenbaarde wil in de Bijbel is soeverein/almachtig en Hij zal Zijn doel bereiken. Maar ook Gods verborgen wil is soeverein/almachtig en ook op dit gebied zal God Zijn doel bereiken! Bijvoorbeeld, God heeft niet aan ons geopenbaard *waarom* wij in een bepaald gezin geboren werden, of waarom wij in deze periode van de geschiedenis op deze plaats op de aarde leven (Handelingen 17:16). Hij heeft niet aan ons geopenbaard *hoe lang* wij zullen leven (Psalm 90:10-12). Hij heeft niet aan ons geopenbaard *waarom* Hij bepaalde omstandigheden in ons leven toelaat of waarom wij bepaalde moeilijkheden moeten meemaken in ons leven (Romeinen 5:3-4). Maar God heeft wel geopenbaard dat “alle dingen meewerken ten goede voor hen die God liefhebben en overvloedig zijn voornemen geroepen zijn” (Romeinen 8:28). Gods verborgen wil is ook *volmaakt* voor Zijn kinderen! Daarom moet een christen zich blijven overgeven en toewijden aan God en vertrouwen/geloven dat God bezig is Zijn allerbeste plan in deze omstandigheden uit te werken (1 Petrus 5:7)!

4. Gezamenlijke en organisatorische beslissingen.

Introduceer. Dikwijls moet een besluit in een groep (familiekring, raad van oudsten, bestuur van een organisatie of regering van een land) genomen worden. Deze besluiten zijn ook onderhevig aan het beperkte raamwerk van Gods geopenbaarde morele wil en wijsheid in de Bijbel. God geeft aan niemand (hetzij christen of niet-christen) het gezag (recht) om zijn eigen regels op te stellen en beslissingen te nemen die tegen Gods wil in de Bijbel ingaan.

Onder christenen moet de raad van oudsten beslissingen en keuzes maken die alle gemeenteleden raken. In de Bijbel leert God de volgende verantwoordelijkheden voor een christelijke gemeente of een christelijke organisatie (bedrijf):

Ontdek en bespreek. Wat zijn de verantwoordelijkheden van een christelijke gemeente of een christelijke organisatie (bedrijf)?

Aantekeningen.

(1) Beslissingen aangaande de leerstellingen die in een christelijke gemeente geleerd mogen worden.

Lees Titus 1:9. God heeft de Bijbel aan christenen gegeven als het absolute gezag voor menselijk denken en gedrag (voor christelijk leer en leven). De belijdenisgeschriften van een gemeente mogen nooit de Bijbel vervangen als hoogste gezag voor leer en leven! Elk christenleider heeft de voortdurende verantwoordelijkheid om de dogmatische en ethische leerstellingen uit de belijdenisgeschriften aan de Bijbel te toetsen door in de gemeente ijverig Bijbelstudie te blijven doen (Titus 1:9).

(2) Beslissingen aangaande het leiderschap in een christelijke gemeente of christelijke organisatie.

Lees Hebreëen 13:17; 1 Petrus 5:3; Handelingen 5:29; 1 Timoteüs 5:20; 3 Johannes 9-11; 1 Korintiërs 5:12-13.

De vereiste eigenschappen voor christelijke leiders. De gemeente moet oudsten aanstellen op basis van de geopenbaarde vereiste eigenschappen in de Bijbel. De gemeente mag niet eigenschappen opstellen die in strijd zijn met de Bijbel!

De vereiste taken van christelijke leiders. De gemeente hoort de taken van de oudsten te beperken tot de taken die in de Bijbel voorgeschreven worden: om herders en opzieners van christenen te zijn, om beheerders en bestuurders van de activiteiten en bezittingen van de gemeente te zijn, om predikers en leraren van Gods Woord te zijn, en om als dienaren in plaats van heersers de gemeente te leiden.

Beperkte gezag van christenleiders. De gemeente moet ook het gezag van de oudsten beperken tot de vereiste taken volgens de Bijbel. De gemeenteleden horen van harte respect en gehoorzaamheid te tonen aan de oudsten in de gebieden van hun verantwoordelijkheden (Hebreëen 13:17). Het gezag van de oudsten blijft beperkt tot de taken die in de Bijbel beschreven worden. De oudsten worden door Christus en de apostel Petrus verboden om heerschappij te voeren over de mensen die aan hen toevertrouwd zijn (Matteüs 20:25-28; 1 Petrus 5:3).

Christenleiders mogen zichzelf niet “profeet”, “hogepriester”, “apostel”, “bisschop”, enz. noemen want daarmee dwingen zij christenen om aan hen een hoger gezag toe te kennen dan een oudste toekomt! Ook is het onjuist om aan één persoon in de raad van oudsten de titel “priester”, “pastor”, “vader”, “dominee (=heer)”, “voorganger (leider)”, “leraar” te geven (Matteüs 23:8-12).

Christenen zijn nooit verplicht om christenleiders te gehoorzamen die besluiten en keuzes maken die de principes in de Bijbel overtreden (Handelingen 4:19; 5:29). Christenen moeten nooit toelaten dat christenleiders beslissingen nemen over hun persoonlijke leven (bijvoorbeeld: bij welke gemeente zij zich moeten aansluiten, wat zij in de gemeente moeten doen, hoeveel geld zij moeten geven, met wie zij moeten trouwen, hoeveel kinderen zij moeten hebben, waar en

hoe zij hun kinderen opvoeden, enz.). Geen oudste of christenleider mag de plaats van de Heilige Geest of van de Bijbel innemen in het leven van een ander christen!

Tucht en ontslag van christenleiders. Christenen moeten leiders die ongehoorzaam aan God of aan de Bijbel zijn onder tucht plaatsen (1 Timoteüs 5:20) en desnoods ontslaan (3 Johannes 9-11; 1 Korintiërs 5:12-13).

(3) Beslissingen aangaande christelijke regels, procedures en het besluitvormingsproces.

Regels en procedures. De gemeente moet regels en procedures in de gemeente beperken tot een minimum, tot alleen wat er in de Bijbel vereist wordt. De christenleiders mogen de christelijke vrijheid en christelijke verantwoordelijkheid van gemeenteleden of organisatieleden niet wegnemen, want dat maakt leiders tot *autoritaire* leiders en leden tot *wettische* volgelingen en zo wordt iedereen geestelijk *onvolwassen* gehouden. God waarschuwt mensen om niet leven vanuit genade in te ruilen voor leven onder wetten en regels (Galaten 5:4). God verwerpt autoritaire leiders (Matteüs 20:25-28)!

Het besluitvormingsproces. Elke gemeente wordt door “een raad van oudsten” (1 Timoteüs 4:14) geleid en niet maar door één voorganger of pastor, of wat hij ook genoemd wordt. De oudsten mogen nooit heerschappij voeren over de leden die aan hun zorg toevertrouwd zijn (1 Petrus 5:3). Omdat alle gewone christenen waren betrokken in de belangrijkste beslissingen in de gemeente, als de selectie en aanstelling van een nieuwe apostel (Handelingen 1:15-26) en in de selectie en aanstelling van oudsten (Handelingen 14:23) en de selectie van diakenen (Handelingen 6:1-7), moeten zij ook betrokken worden in alle belangrijke besluiten van de gemeente. Christen leiders moeten zoveel mogelijk de christenen betrekken bij het besluitvormingsproces.

Ander belangrijke beslissingen zouden op de jaarlijkse gemeentevergadering genomen kunnen worden. Besluiten die hier genomen worden, kunnen de volgende zijn: besluiten over de dogmatische vragen en leerstellingen in de gemeente; besluiten over de morele standaarden en ethische belijdenis van de gemeente; besluiten over het jaarplan, activiteiten en programma's in de gemeente; besluiten over de organisatie van de gemeente; besluiten over het jaarlijkse budget en uitgaven in de gemeenten; besluiten over de aanschaf van materialen en ander bezittingen van de gemeenten; en besluiten over de tucht van oudsten en gemeenteleden die zich verhardden.

Besluiten in een christelijke gemeente worden niet door de democratische methode van de meerderheid van stemmen genomen, maar altijd op grond van volledige overeenstemming met de Bijbel enerzijds en met algemene instemming van de leden anderzijds. Als de oudsten en de gemeenteleden het niet eens zijn over een bepaalde zaak, moet de beslissing uitgesteld worden. Dan moet de hele gemeente langer Bijbelstudie doen, meer over de zaak bidden en raadgevers van buiten (bv. de raad van oudsten van een zuster gemeente) inschakelen, totdat algemene instemming met Gods Woord is bereikt. Het is de verantwoordelijkheid van de raad van oudsten om toe te zien dat dit gebeurt.

D. LEER MENSEN HUN EIGEN BESLISSINGEN TE NEMEN

1. Adviseren is de verantwoordelijkheid van de raadgever, maar de beslissing nemen is de verantwoordelijkheid van de vragensteller.

Onderricht. Het blijft een verzoeking om een vragensteller *jouw eigen antwoord* te geven in plaats hem te helpen om het juiste antwoord in de Bijbel te vinden en zijn eigen besluit te nemen! De raadgever moet geen besluiten nemen voor de vragensteller. Leer daarom nieuwe christenen het verschil tussen enerzijds naar het advies van de adviseur te luisteren en anderzijds hun eigen besluit te nemen.

Het advies van de raadgever mag nooit meer zijn dan de ondervrager te helpen om meer feiten te ontdekken en duidelijker de gevolgen van zijn eventuele besluit te begrijpen.

De beslissing of keuze moet altijd door de vragensteller gemaakt worden! Hij moet altijd verantwoordelijk blijven voor zijn eigen beslissingen, keuzes en plannen en voor al de gevolgen van zijn beslissing. De raadgever mag niet aan de vragensteller vertellen wat hij moet doen, want de vragensteller kan dan de raadgever de schuld geven voor zijn daden en de gevolgen daarvan als zijn adviezen niet goed blijken te zijn! Een christenraadgever moet nooit tussen God en de vragensteller in gaan staan. In 2 Korintiërs 1:24 zegt de apostel Paulus, “Niet dat wij heersen over uw geloof, maar wij zijn medearbeiders aan uw blijdschap, want u staat vast door het geloof.”

2. Het voorbeeld geven is de verantwoordelijkheid van de raadgever, maar het voorbeeld volgen is de verantwoordelijkheid van de vragensteller.

Onderricht. Misschien klinkt het wel als een troost voor de ondervrager als de raadgever hem verteld wat hij in een soortgelijke situatie besloot en deed. Maar het is beter dat de raadgever de voorbeelden van zijn eigen beslissingen, keuzes en daden in soortgelijke situaties niet aan de ondervrager vertelt, want de ondervrager kan dat gaan zien als ook Gods wil voor hem! De raadgever moet de vragensteller motiveren met de Bijbelse principes en niet met zijn eigen voorbeelden. De raadgever moet de ondervrager aansporen zijn eigen toepassingen van de Bijbelse waarheid te maken en dan ook zijn eigen beslissing of keuze te maken. De raadgever moet duidelijk maken dat de ondervrager 100% verantwoordelijk blijft voor zijn eigen beslissing of keuze, voor zijn daden of gedrag en uiteindelijk ook voor de gevolgen daarvan.

3. Het beoordelen van de adviezen van een ander raadgever of het beoordelen van het besluit van de vragensteller is niet de verantwoordelijkheid van de raadgever.

Onderricht. De raadgever moet voorzichtig zijn dat hij niet het advies van een ander raadgever afkraakt, tenzij het recht tegen Gods Woord in de Bijbel ingaat. Hij moet voorzichtig zijn om niet het finale besluit of keuze van de ondervrager te veroordelen of te beoordelen, tenzij het recht tegen Gods Woord ingaat. De ondervrager is uiteindelijk alleen verantwoordelijk tegenover God en moet verantwoording afleggen tegenover God. Beschuldig een ondervrager nooit van een gebrek aan geloof. God geeft niet dezelfde hoeveelheid geloof aan iedereen. Onzekere christenen hebben eerder aanmoediging en bemoediging nodig (1 Tessalonicenzen 5:14)!

Conclusie. De taak van de raadgever is om de ondervrager te helpen zoveel mogelijk feiten te ontdekken, zijn eigen beslissing of keuze te maken, zijn eigen plan van actie te maken en uit te voeren en volle verantwoordelijkheid voor de gevolgen van zijn beslissing of keuze te nemen.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de studie over “Besluiten en adviseren” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Hebreeën 4 -7.** Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers. **(14) Johannes 14:6.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Johannes 15.** Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie en deze opdracht.